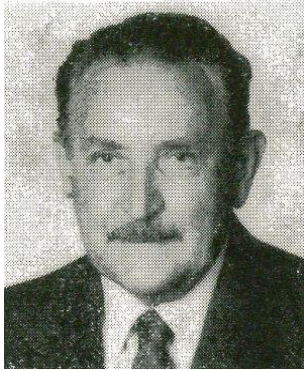

Haraszti Ede (1918–1990) – biológus, botanikus

1918. május 22-én született Sátoraljaújhelyen.

1936-ban a sátoraljaújhelyi gimnáziumban érettségizett.

1939-ben előbb a magyaróvári Gazdasági Akadémián, majd 1944-ben a Magyaróvári Mezőgazdasági Főiskolán szerzett oklevelet. A diploma megszerzése után Alcsúton és Bánkúton növénynemesítő gazdaságokban dolgozott, amit többszöri katonai szolgálat szakított meg.

A hadifogságból 1945 októberében tért haza.

Az Agrártudományi Egyetemen 1948. április 1-én „cum laude” eredménnyel doktorált. A doktorátus megszerzése után öt évet ismét a mezőgazdasági termelésben töltött el. 1952-ben került tanársegédként az Állatorvosi Főiskola, illetve az Állatorvos-tudományi Egyetem Növényteni Tanszékére. Éveken keresztül vezette az állatorvostan-hallgatók növényteni gyakorlatait. 1953-ban megbízást kapott a „Szocialista mezőgazdasági termelés” majd később a „Mezőgazdasági üzemek szervezése” című tárgyak programjának elkészítésére és oktatására.

Az 1956-os forradalom és szabadságharc alatt az Állatorvosi Főiskola forradalmi bizottságában vállalt szerepet. 1962-től 1967-ig az Állathigiéniai Tanszék egyetemi adjunktusa, 1967 és 1971 között egyetemi docense, majd egyetemi tanára volt.

Állatorvosi toxikológiával, növényteni, takarmányozási és állategészségügyi kérdésekkel foglalkozott. Tudományos munkájának alapját a gyomnövények takarmányértékének, etethetőségének, esetleges mérgező és károsító hatásának tisztázása képezte.

Alapvetően új eredményeket ért el a gyomnövények takarmányértékének vizsgálata, mérgező és káros hatásának tisztázása terén. Nagy szerepet játszott a hazai állati tápszergyártás megteremtésében.

1971 és 1986 között a növényteni tanszék vezetője volt. Kutatási területei között a legelők, rétek növényi összetevői; a természetes gyeptársulások kevésbé ismert összetevői, elsősorban az ún. savanyúfüvek alomértéke, ciánhidrogén- és ásványianyagtartalma; a fuvarozó lovak munkateljesítménye és takarmányozása, valamint a mezőgazdasági üzemszervezési kérdések szerepeltek.

Forrás: nevpont.hu

Főbb munkái:

Haraszti Ede: Mérgező és szennyező növények a takarmányban. Bp., 1963.¹

Haraszti Ede: Ismerjük meg a mérgező növényeket! Bp., 1972.²

Haraszti Ede: Az állat és a legelő. Bp., 1973.^{1,2}

Haraszti Ede: Zsebkönyv a növények életéről. Bp., 1977.¹

Haraszti Ede: A gyepek hasznosítása húshasznú szarvasmarhával. Bp., 1977.¹

Haraszi Ede–Vetter János: Útmenti gyepék ólomtartalma. In: *Botanikai Közlemények*. 1982. 69. 3–4. 233–238. p.¹

Haraszi Ede–Lőkös László–Vetter János: Borsó [Pisum] fajták tripszingátló anyagának vizsgálata. In: *Botanikai Közlemények*. 1985. 72. 3–4. 257–266. p.¹

Haraszi Ede: Mérgező növények, növényi mérgezések. Bp., 1985.¹

Haraszi Ede: Alkalmazott növénytan. Állatorvostanhallgatók részére. Bp., 1991.¹

Irodalom róla:

Haraszi Ede (1918–1990). In: *Magyar Állatorvosok Lapja*. 1990. 45. 11. 697. p.¹

Nekrológ: Vetter János: Dr. Haraszi Ede 1918–1990. In: *Állatorvosi Közlemények*. 1990. 26. 278–279. p.¹